

1987.? - **1984. őszén a budapesti középiskolások körében végzett**

közüvéleménykutatásunk szerint a magyar előadók 50-es TOP-listáján a Sex-E-pil a 42-45. helyet foglalta el Deák Bili Gyula, Korda György és a Mini RC társaságában. Az

idő tájt szinte kéthetenként koncertezett a magyar alternatív zenekarok fellegvárának számító Ráday-klubban. A zenekar 1985 végén bejelentette feloszlását, majd idén újra összeállt. Az együttessel kapcsolatos legújabb eseményekről, zenei elképzeléseikről és terveikről beszélgettem Hegyi Zoltánnal, a kvartett szóvivőjével.

- Mennyire voltakotat elégedettek a József Attila Színházban adott két koncerttel?

- Utólag értékelve, az elsőt nem tekintjük igazán „nyerőnek”. A második koncert másik fele már kezdett ahhoz hasonlítani, amelyet szeretnénk. De az is biztos, hogy színházban nem fogunk több koncertet tartani.

- Miért?

- Úgy éreztük, hogy nagyon rossz a „zsűrinek”, ha ül. Feszengtek a bársonyszékekben, nem tudtak hogy viselkedni. Szokás szerint nagyszerűek voltak, de nem engedhették el magukat kellően.

- Mi volt a célotok ezzel a kettős koncerttel?

- Életünkben először csináltuk meg, hogy a szakmabelieknek és a sajtónak küldtünk meghívót, de úgy tudjuk, hogy elég kevesen jöttek el közülük.

- A Hanglemezgyár érdeklődött?

- Szállingóznak hírek arról, hogy egyik-másik szerkesztőség érdeklődik, de biztosat nem tudunk.

- Történt még valami azóta?

- „A legbombasztikusabb” hírünk az, hogy valószínűleg szerződést kötünk a Szinkron Műsorirodával. Ha sikerülnek a terveink, akkor ősszel kiadunk egy kazettát magyarul és angolul.

- Kezdetnek nem rossz...

- Igen. Ha valamit el akarunk érni, akkor ki kell lépünk... Kissé már meguntuk, hogy évek óta fiatal ígéret vagyunk, s közben lassan elmúlik felettünk az idő. 25 évesek vagyunk.

- Ha már szóba hoztad az életkorodat, kerekíts magadról egy rövid önéletrajzot!

- Budapesten születtem, a Kölcseyben érettségiztem, majd egy évig a Játékszínben díszletesként dolgoztam. Ezután két évig a Filmgyárban voltam rendezőasszisztens, de árultam újságot, voltam minigolfpálya-kezelő és közben lehúztam egy évet a Tanítóképző Főiskolán. Ennél tovább nem bírtam cénával... Egy fél évig zenéltem a Zoo nevű zenekarban, de nekem más volt az elképzelésem a rock and rollról, így aztán kiléptem. A Kocsis Tamásnak is épp akkor lett elege a Sikátorból, és arra gondoltunk, hogy megpróbáljuk együtt. 1984-ben a csillagok állása szerint nekünk villámgyorsan szupersztárokká kellett volna válnunk, de úgy látszik, mi rossz helyre álltunk. Most megpróbálunk kimászni ebből a langyos állóvízből.

-Te kikkel vállalsz azonossá? Kik a külföldi kedvenceid?

- Ez részben két-három évenként változik, részben pedig vannak olyanok, akik tíz éve a kedvenceim. Ilyenek például Lou Reed, David Bowie, Iggy Pop, a Roxy Music, a Talking Heads és a Sex Pistols. De imádok néhány úgynevezett mai kommerszet is, mint például Falco. Én ebben a pasiban egy közép európai Bowie-t látok. Mind két koncertjén ott voltam.

- És a magyarok közül?

- A régi időkől a Liversing és a Kex, akiknek csak az elnyűtt kazettáit hallgathattam, de Baksa

Sós Jánossal - aki fantasztikus ember - szerencsére megismerkedhettem. A hetvenes évek második felében már én is jártam P. Mobilra és Beatricére. 80-ban elkezdődött az URH, s a mostaniak közül például a Balkán Touristot és a VHK-t szeretem.

- A Sex-E-pil zenei és szövegvilágában én a Kontroll, az Európa Kiadó, sőt a Trabant hatását is éreztem.

- Ezt évekig a fejünkhöz vágták, hol finomabb, hol durvább formában, sőt E. K.-epigonnak is bélyegeztek. Annak idején - kis túlzással - könnyekkel küszködve el is mondtam Menyhárt Jenőnek, mire ő azt mondta, hogy nem kell törődni ilyen marhasággal. Ez az, amit tényleg a Jenőtől tanultam.

- Te vagy a szövegíró. Miért éppen ilyen - kissé misztikus, szürrealisztikus, szorongató – világról írsz?

- Ez jön. Ezt nagyon nehéz elmagyarázni.

- Írhatnál Te is a napfényes Riviéráról.

- Írhatnék, mert jártam ott. Vettem a fáradságot és összehoztam annyi pénzt, hogy eljuthassak oda.

- Tehát csak önkifejezés számodra a zenélés?

- Borzasztó erős a késztetés bennem, hogy nekem ezt kell csinálnom. És tényleg nem akarok népevelő lenni. Viszont azt gondolom, hogy a rock and roll nagyszerű műfaj, ebben az „aranykor” utáni világban a legtökéletesebb önkifejezési lehetőség itt adódik. Bár én is versírással kezdtem, a popzene segítségével sokkal könnyebben utat találok a fejekhez, mintha kiadnék egy első kötetet a Magvetőnél három ezer példányban, papírkötésben, huszonnyolc forintért.

- Milyen zenei elképzeléseitek vannak?

- A kultúra egységes egész, a rockzene sem kizárólag magyar ügy, a zenénk, remélem, olyan, hogy az Uraltól Londonig érthető és bárki számára világos, hogy mi, itt, miről beszélünk. Ez nem valamilyen arany középút, hanem ez az élet, ami ilyen is, meg olyan is. Kép és szöveg: **Zé tényi Zoltán**